

Világítélet

Időpont: 1968. december 11 (szerda). Adventi esti istentisztelet

Helyszín: Győr - Öregtemplom

Alapige: Lukács 21,25-36.

Ének: 128; 721.

És lesznek jelek a napban, holdban és csillagokban; és a földön pogányok szorongása a kétség miatt, mikor a tenger és a hab zúgni fog, Mikor az emberek elhalnak a félelem miatt és azoknak várása miatt, amik e föld kerekiségére következnek: mert az egek erősségei megrendülnek.

És akkor meglátják az embernek Fiát eljöni a felhőben, hatalommal és nagy dicsőséggel.

Mikor pedig ezek kezdenek meglenni, nézzetek fel és emeljétek fel a ti fejetekeket; mert elközelget a ti váltságtok.

Monda pedig nékik egy példázatot: Tekintsétek meg a fügefát és minden fátat: Mikor immár hajtanak, és ezt látjátok, ti magatoktól tudjátok, hogy már közel van a nyár.

Ezenképpen ti is, mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van az Isten országa.

Bizony mondom néktek, hogy e nemzetség el nem múlik, mígnem mind ezek meglesznek.

Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak.

De vigyázzatok magatokra, hogy valamikor meg ne nehezedjék a ti szívetek dobzódásnak, részegségnek és ez élet gondjainak miatta, és váratlanul reátok ne jöjjön az a nap:

Mert mintegy tör, úgy lep meg mindeneket, akik az egész föld színén lakoznak.

Vigyázzatok azért minden időben, kérvén, hogy méltókká tétessetek arra, hogy elkerüljétek mindezeket, amik bekövetkeznek, és megállhassatok az embernek Fia előtt!

Ima:

Örökkévaló Isten, szerető mennyei szent Atyánk!

Köszönjük, hogy Fiadat elküldötted erre a világra. Ennél drágábbat nem küldhettél nekünk. Köszönjük, hogy Ő a maga gazdagságát a föld szegénységével elcserélte. Köszönjük, hogy olyan ajándékot hozott nekünk, amiből fényesség származott számunkra és a világ számára.

Könyörgünk, áldd meg mostani Igédet, hogy elcsendesdjünk előtte s megtanuljuk belőle mindazt, amit meg akarsz tanítani! Magasztalunk Téged, aki beszélő, szóló Isten vagy, aki üzenetedet az Igén keresztül mindig megadod nekünk!

Ámen.

1. Advent a várakozás ideje, Jézus Krisztust várjuk.

Adventi időben élünk és ebben az adventi időben nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy advent a várakozás ideje. Nem kétséges, hogy akit várunk, az a Jézus Krisztus, eljött ugyan már egyszer erre a világra, de el fog még egyszer jönni. Eljövetele a világ végét fogja jelenteni. Mert Jézus – ahogyan valljuk a hitvallásban – az utolsó ítéletkor ítélni fog élőket és holtakat.

Ez a hitünk teljesen ellentétben áll a közvéleménnyel. A közvélemény nem ezt várja tőle. E világ adventje nem a világ jobb jövőjét érleli - mint ahogy általában gondoljuk - hanem az Ige a világ megítélésére akarja felhívni figyelmünket. Az Írás szerint a világ jövője nem a fejlődő jobb élet, hanem az ítélet.

Az ítélet, amely reánk vár ez Ige szerint elmarasztaló ítélet. E világ az elmarasztaló ítélet felé megy, nem pedig a világ boldogsága felé, mint ahogy általában gondolják.

A világ az ítéletre érik, már most is tele van szorongással és félelemmel és ez mindig erősebb lesz még benne, mert jön a Bíró! Tehát nem valami jön, hanem Valaki jön! A lenézett és kevésre becsült Jézus jön hatalommal és nagy dicsőséggel.

Krisztus története tehát nem a hátunk mögött van, amin már túl vagyunk, hanem előttünk, amit még csak várunk. A háborgó tengeren és a félelmetes körülmények között jön Jézus Krisztus! Ezért mondja az Ige: „...*emeljétek fel a ti fejetekeket; mert elközelget a ti váltságtok.*”

A bíró ítélni jön és az ítélő bíró mindig szigorú!

A körülmények, melyek között életünket le kell élni, nem a mentségünkre szólnak, hanem arra hívják fel figyelmünket, hogy mi mindent tett meg Jézus a mi váltságunkért. Emeljétek fel a ti fejetekeket és nézzétek, nézzétek, hogy nem a világ vége közeledik, hanem a váltságunk! Ez ennek az Igének első üzenete.

2. Mikor jön?

Adventben mi Jézus Krisztust várjuk, de mikor jön az az advent, melyben Ő megérkezik? Titokzatos és ismeretlen az időpont, de meg vannak a jelei, éppen úgy, mint a közelgő nyárnak.

Mikor elkezdenek rügyezni a fák, tudjuk, hogy közeledik a tavasz. Mikor melegedik a napsugár, akkor tudjuk, hogy közelebb kerül hozzánk a nyár.

Isten országa közeledésének is megvan a tavasza és megvan az elkövetkezendő nyara. Pontos időpontot nem tudunk rá mondani. Ha elérkezik, az Írás szerint meglepetés lesz, de mindig várni lehet, és mindig várnunk kell.

Ennek dacára is az Úr mindig váratlanul jön, de nem úgy, hogy nem jelenti meg nekünk jövetelét. Aki ezt nem tudja, az nem állhat meg az ember Fia előtt.

3. Hogyan vigyázzunk?

Vigyáznunk kell, mert Jézus úgy érkezik, hogy megjelentve, de mégis váratlanul.

Jézus visszajövetelének késésében számunkra az a kísértés van, hogy szívünk megtelik azzal, amit a modern világ kultúrában, technikában, művészetben nyújt a mai embernek s gondolatainkat lefoglalja a napi politika, vagy a családjában történő események s mindez azt eredményezi, hogy a megjelentett nap váratlanul ér majd bennünket.

Ez a mai Ige is azt teszi világossá előttünk, hogy az Úr megjelentve és mégis váratlanul érkezik.

A jövődönék ez a kijelentése evangélium-e nekünk, vagy félelemgerjesztő ijesztgetés?

Az Úr azt akarja, hogy mi örömmel menjünk ama nagy nap felé és az ítélet napja számunkra az Ő kegyelméből vele való boldog találkozás áldott és boldog napja lehessen.

Ha ma következnek el számodra ez a különben kiszámíthatatlan idő, akkor felmerül a kérdés: megállhatnál-e az ember Fia előtt? Az lenne-e a te számodra Jézus szava: Jöjjetek én Atyámnak áldottai és örököljétek az országot? Vagy ezt fogja mondani és ezzel hívogat magához bennünket, vagy pedig elkerget minket színe elöl és ezt mondja: Távozzatok az örök tűzre, nem ismerlek titeket?!

Testvérem! Vigyázz arra, hogy a visszajövő Jézus Krisztus ne az utóbbit mondja el feléd! Mert ez a veszedelem fenyegeti mindazokat, akik az utolsó nappal nem számolnak, és arra nem készülnek elő!

Vigyázzatok, mert nem tudjátok sem a napot, sem pedig az órát, amelyen az embernek Fia eljön, s mikor eljön, akkor jön az ítélet, amely vagy örökéletre, vagy örök kárhozatra szól!

Boldog az az ember, aki ebből azt az Igét érzi magáénak, mely neki örökéletet ajándékozik és nem azt az örök kárhozatot, amely őt fenyegeti a poklok poklával, mert nem készült el a Krisztussal való találkozásra!

Követi, heroldi szolgálat az, amit az Úr az egyháznak ebben az adventi időben ajándékozik. Jön, jön a világ vége! Jön, jön a Megváltó!

Vagy jön az örök élet, vagy jön az örök kárhozat!

Mondd: melyikre készülsz?! És melyikre készülsz úgy, hogy felemeled a fejedet és boldogan várod azt, aki eljövendő, és aki nem késik el sohasem?!

Ámen.

Ima:

Örökkévaló Urunk, drága Jézus Krisztusunk!

Hálát adunk Neked azért, hogy mindaz, amit megmondottál nekünk, beteljesedik. Köszönjük, hogy beteljesedett a jó is, amivel bennünket vigasztaltál, de éppen úgy arra is kell várnunk, hogy beteljesedik a fenyegetés is, amivel vigyázásra készített bennünket. Köszönjük Urunk, hogy nem hagysz bennünket úgy, hogy ne legyen tudomásunk arról, hogy jön az ítélet. Az más kérdés, hogy mikor jön el, az a kérdés, hogy nekünk mindig készen kell lenni és várni kell azt.

Óh, könnyörülj rajtunk Urunk, hogy akármikor jön is el a vég, mi felemeljük fejünket, mikor megszólalnak a trombiták, mint akik tudják, hogy elközelgett váltságuk. Könyörülj rajtunk Urunk és ajándékozz meg minket a Te megérkezésednek drága örömeivel és általad való megkegyelmeztetésnek, bűneink bocsánatának drága örömeivel!

Ámen.